

besætter Embederne, og ogsaa andre Bestemmelser, f. Ex. om Embedsmændenes Forslyttelse og deres Pensionering. Det forekommer mig, at til Grund for denne Anskuelse ligger en Betragtning af Forholdet mellem Borgerne og Embedsmændene, som jeg paa ingen Maade kan tiltræde. Det forekommer mig nemlig, at, naar den høitærede Finantsminister har yttret, at det ifkun havde Interesse for Embedsmændene, da maatte det kun være rigtigt, forsaavidt det ikke kunde interessere de øvrige Borgere at vide, hvorledes Embedsmændenes Stilling var, om Embedsmændene vare uafhængige, og om deres Stilling i Staten var den, som den burde være. Det er kun denne almindelige Betragtning, jeg ikke har troet at burde lade gaae hen aldeles uberørt. Den høitærede Finantsminister yttrede, at de fleste af disse Sætninger, som vare foreslaaede af Udvalget, ikke vare nødvendige, fordi det alt længe havde været Sædvane, at slige fulgtes og vare opstillede som Regler i Colonierne. Det forekommer mig rigtigt nok, at det er den egentlige Forskjel, som man altid udhæver mellem Absolutismen og den constitutionelle Regjeringsform, at Absolutismen ikke benytter de Rettigheder, den har, i sin fulde Udstrækning, men at den er tempereret, om jeg maa bruge dette Udtryk, ved Sædvaner, som den i det Mindste hoist sjelden afviser fra, og at derimod den constitutionelle Anskuelse eller Vigtigheden af en Constitution netop er den, at deri er det udtrykkeligt anerkjendt, udtrykkeligt sagt: „det er vor Rettighed, en Rettighed, som ikke kan krænkes, det er en Rettighed, som Loven anerkjender som fuldgjældig, og som ikke af Nogen, hverken Borger eller Regjering, tør krænkes. Det forekommer mig derfor, at det vistnok har en høj Grad af Betydning, at saadanne Sætninger udtales, at saadanne Rettigheder gives, og at saadanne Bestemmelser udtrykkes i Loven. Ved at omtale Forholdene paa St. Croix og St. Thomas, har den meget ærede Finantsminister ogsaa gjort opmærksom paa, at der dog ikke var saa stor Forskjel, som man skulde troe, idet der ogsaa var Handel paa St. Croix, og at denne Handelsby ogsaa havde sin Betydning. Jeg skal dog i den Henseende erindre om, at

St. Croix kun er een Commune, at Landet ikke er een Commune for sig og Byen een for sig, men at Land og By udgjøre een Commune, og at det altsaa vist ikke kan udhæves som Noget, der er af særlig Betydning, at der er en By, gennem hvilken Dens Producter afhændes. Naar den meget ærede Finantsminister har anset imod, at Udvalgets Forslag gik ud paa, at St. Thomas og St. Jan skulde være eet Valgdistrict, saa maa man jo vistnok indrømme, at Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, gaar en anden Vej, idet det opstiller St. Jan som en Valgkreds for sig; men det er netop det, som har vakt ibetmindste for mig i høj Grad Betænkkelighed om Hensigtsmæssigheden af at gjøre St. Jan til en Valgkreds for sig, at det er ophøst i Betænkningen, at det vil stille sig paa den Maade efter Lovforslaget, saaledes som det er fremlagt af Regjeringen, at 10 Valgere paa St. Jan ville komme til at vælge 2 Medlemmer af Colonialraadet. Det er omtrent, hvad man i England vilde kalde en raadden Valgstække, og det forekommer mig dog, at være aldeles uhensigtsmæssigt at etablere en Valgkreds, hvor saa saa Valgere skulle komme til at vælge 2 Medlemmer til Colonialraadet. Det er just denne Betragtning, der har gjort, at det stiller sig for mig som en Nødvendighed, der er grundet i de locale Omstændigheder, at St. Jan maa blive at forene til eet Valgdistrict med St. Thomas.

Formanden: Da jeg antager, at første Behandling af denne Sag dog ikke vil kunne tilendebringes i dette Møde, skal jeg slutte Forhandlingerne for idag.

Jeg har at anmelde, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen, der angaaer Udkast til Lov om Toldfrihed for Vand- og Gaslednings-Anlæg. Betænkningen er omdeelt paa de Herrers Pladser.

Jeg skal dernæst opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Torsdag Kl. 12; den vil være:

Fortsættelse af første Behandling af Udkast